

**Богдан Котур. Слово головного редактора
Bohdan Kotur. Note from the Editor-in-Chief**

“РУССКИЙ ВОЕННИЙ КОРАБЛЬ, ІДИ НА *!”
“RUSSIAN WARSHIP, GO **** *****!”**

DOI: <https://doi.org/10.30970/vch.6301.003>

Зазвичай у “Слові головного редактора” я аналізую історію нашого видання, важливі дати у розвитку його засновника – Львівського університету та хімічного факультету, де творять хімічну науку переважна більшість наших авторів. Але дуже складно це робити зараз, відколи всього за лічені дні лютого 2022 року Україна і світ змінились до невпізнання. Вранці у четвер, 24 лютого, 150-тисячна російська армія широким фронтом вдерлась в Україну, почала обстрілювати і бомбити наші міста і села, вбивати мирних людей. З того часу практично щодня в Україні лунають звуки сирени, летять ворожі ракети, несучи смерть і руїни у різні куточки нашої Батьківщини.

У перші дні війни я отримав десятки е-листів від своїх друзів і колег – учених з Польщі, Хорватії, Австрії, Франції, які були шоковані кадрами і новинами своїх медіа про війну в Україні. Усі висловили нам підтримку, простягнули руки допомоги, запрошували до своїх домівок, щоб зберегти життя нам, нашим рідним і колегам по праці, а їхні університети давали притулок і можливість продовжити у них розпочаті нами в Україні дослідження і навчання. Усі, крім академічних спільнот росіян. Я був шокований “Зверненням російської спілки ректорів” [1] на підтримку і виправдання цієї агресії, підписаним ректорами понад 300 вузів рф. Але на подив росіян та усього світу наша Армія встояла і доблесно боронила рідну Україну і перші години навали, і перші дні і тижні, а потім і місяці. Українці довели, що можна успішно бити другу за величиною у світі армію. Нація згуртувалась як ніколи, не дивлячись на геноцид з боку росіян, на ті великі втрати і руйнування, яких зазнаємо щодня.

З фронтових новин першого дня війни всю Україну і мене особисто вразив такий факт. Відомий острів Зміїний у Чорному морі, який охороняли українські прикордонники, атакували російські кораблі. Вони запропонували солдатам скласти зброю і здатися. І отримали відповідь від нашого воїна Романа Грибова: “Русській воєнний корабель, іді на ***!”.

Ця відома фраза стала одним із символів незламності і боротьби українського народу у війні з російськими загарбниками. Сміливу відповідь захисників люди в Україні і за кордоном сприйняли з захопленням і фраза стала мемом. У соціальних мережах українці сприйняли цю фразу як заклик до згуртованості. Її також підхопили прихильники України по всьому світу. Як з’ясувалося згодом, острів атакували ракетний крейсер “Москва” та патрульний корабель “Васи́лий Быков”. 12 квітня 2022 року Укрпошта випустила в обіг поштову марку “Русській воєнний корабель, іді ***!”. 13 квітня крейсер “Москва” був підбитий ЗСУ, на наступний день, флагман чорноморського флоту рф, зображений на марці затонув – пішов туди, куди його послали українські солдати [2, 3]. Усе склалось дуже символічно.

Сьогодні, на 71-ий день війни, росія зазнала і далі зазнає величезних втрат у живій силі і озброєнні, яких не мала з часів завершення Другої світової війни. Ми віримо у перемогу, бо з нами наші друзі з десятків країн Європи і світу. Вони підтримують Україну словом, зброєю, фінансами, дають притулок нашим біженцям, тиснуть на агресора жорсткими санкціями. Увесь цивілізований світ з нами. Ми дуже вдячні за цю підтримку і допомогу. Разом – ми велика і нездоланна сила. Добро подолає зло, світло перемаже темряву.

СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!

Львів, 05 травня 2022 р.

1. https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%B2%D0%B5%D1%80%D0%BD%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D0%A0%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B9%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%BE_%D0%A1%D0%BE%D1%8E%D0%B7%D1%83_%D1%80%D0%B5%D0%BA%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D0%B2
2. https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D1%83%D1%81%D1%81%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%B2%D0%BE%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8B%D0%B9_%D0%BA%D0%BE%D1%80%D0%B0%D0%B1%D0%BB%D1%8C_%D0%B8%D0%B4%D0%B8_%D0%BD%D0%B0_%D1%85%D1%83%D0%B9
3. https://en.wikipedia.org/wiki/Russian_warship,_go_fuck_yourself